

Kľúčové slová: pomoc a podpora poskytovaná z fondov Európskej únie; odmietnutie žaloby

Prejudikatúra: R 57/2018; R 53/2018; 3 Sžfk 43/2019

Vzťah k právnej úprave: čl. 46 ods. 2 Ústavy; § 14 ods. 18, § 26, § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva; § 7 písm. g) Správneho súdneho poriadku

Právna veta

Z ústavne súladného výkladu § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov, ako aj z jeho účelu, úmyslu zákonodarcu a systematického zaradenia vyplýva, že neprípustnosť súdneho prieskumu sa vzťahuje len na konanie o žiadosti o nenávratný finančný príspevok podľa § 14 zákona č. 528/2008 Z. z. (prípadne na nadväzujúce prieskumné konanie podľa § 14 ods. 6 až 10 zákona č. 528/2008 Z. z.). Nevzťahuje sa teda na všetky konania obsiahnuté v druhej časti zákona o pomoci a podpore a ani na konanie podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z.

[uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžfk 64/2019 z 27. októbra 2021: predsedníčka senátu JUDr. Katarína Benczová, sudkyne Mgr. Kristína Babiaková (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Zuzana Šabová, PhD.]

Vymedzenie veci

Priebeh administratívneho konania

1. Na základe vykonania opätovnej administratívnej kontroly verejného obstarávania (záznam z administratívnej kontroly verejného obstarávania aktualizácia č. 1 zo dňa 21. augusta 2014) a kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní (Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č.: 13019-7000/2014-OK/4 zo dňa 15. apríla 2015) bola vyhotovená, resp. aktualizovaná a žalobkyni doručená Správa o zistenej nezrovnalosti č. N2100965/O04 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230410/Z04 obe zo dňa 14. februára 2017 (doručené 23. februára 2017). Týmto Implementačná agentúra žalovaného na základe zistených nedostatkov vo verejnom obstarávaní v súvislosti s čerpaním finančných prostriedkov žalobkyňou požadovala vrátenie sumy 35.267,36 € z poskytnutého finančného príspevku. Žalobkyňa požadovanú sumu dobrovoľne neuhradila.

2. Oznámením č. sp. 13889/2017-M_ODMASK, č. z. 24373/2017 zo dňa 31. mája 2017 (doručeným žalobkyni dňa 5. júna 2017) začal žalovaný z vlastného podnetu správne konanie o vrátenie jeden a pol násobku sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie časti poskytnutého príspevku podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pomoci a podpore“). Následne rozhodnutím č. sp. 13889/2017-M_ODMASK, č. z. 33276/2017 zo dňa 1. augusta 2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“)

rozhodol o povinnosti žalobkyne vrátiť Riadiacemu orgánu pre operačný program Zamestnanosť a sociálna inklúzia sumu 52.901,04 € z dôvodu, že žalobkyňa porušila zákonom ustanovené pravidlá verejného obstarávania, resp. konala v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa včas rozklad, o ktorom rozhodol minister práce sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím č. 11584/2018-M_OMPČ zo dňa 27. júna 2018 (ďalej len „*druhostupňové rozhodnutie*“) tak, že rozklad žalobkyne zamietol a prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil. Súčasne žalobkyňu poučil, že proti predmetnému rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie a „[podľa § 7 písm. h) zákona č. 162/2015 Z. z. o správnom súdnom poriadku v nadväznosti na § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva toto rozhodnutie nie je preskúmateľné súdom.“

Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

4. Proti rozhodnutiu žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím podala žalobkyňa dňa 6. septembra 2018 správnu žalobu a žiadala tieto ako nezákonné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

5. O správnej žalobe rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „*správny súd*“) uznesením č. k. 5 S 146/2018-154 zo dňa 3. septembra 2019 (ďalej len „*uznesenie správneho súdu*“) tak, že žalobu ako neprípustnú odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „*SSP*“). Vychádzal pritom z právneho názoru, že § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore vylučuje súdny prieskum všetkých rozhodnutí vydaných podľa druhej časti predmetného zákona, kam je systematicky začlenené aj rozhodovanie podľa § 27a zákona o pomoci a podpore. Keďže žalobkyňou napadnuté rozhodnutia žalovaného sa podľa správneho súdu netýkajú základných práv a slobôd, správny súd dospel k záveru, že ich súdny prieskum je podľa § 7 písm. h) SSP v spojení s § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore vylúčený osobitným predpisom.

Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

6. Uznesenie správneho súdu napadla žalobkyňa - kasačná sťažovateľka včas podanou kasačnou sťažnosťou z dôvodu, že predmetné uznesenie podľa jej názoru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 440 ods. 1 písm. g) SSP]. V kasačnej sťažnosti poukázala najmä na to, že touto nenapadla súvisiacu správu o zistenej nezrovnalosti a žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov, ale rozhodnutia žalovaného o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Tieto boli vydané podľa § 27a ods. 5 a 7 zákona o pomoci a podpore v správnom konaní, teda v režime podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „*Správny poriadok*“) a nemôžu byť vylúčené zo súdneho prieskumu. Na svoju podporu poukázala sťažovateľka na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 174/2016-158 zo dňa 12. decembra 2016 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžfk 41/2017 zo dňa 28. júna 2018, v ktorých tieto súdy pri odmietnutí preskúmania správnych žalôb proti správam o zistenej nezrovnalosti a žiadostiam o vrátenie finančných prostriedkov deklarovali možnosť súdneho prieskumu nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore.

7. Ku kasačnej sťažnosti sťažovateľky sa žalovaný nevyjadril.

Z odôvodnenia rozhodnutia

Posúdenie kasačného súdu

10. Spornou právnou otázkou, ku ktorej riešeniu bol kasačný súd sťažovateľkou vyzvaný je, či rozhodnutia ukladajúce povinnosť vrátenia finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore sú preskúmateľné v správnom súdnictve. Podľa § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore totiž rozhodnutia *„vydané podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné správnym súdom.“* Do druhej časti zákona o pomoci a podpore pritom patrí aj ustanovenie 27a ako aj ustanovenie § 14 ods. 18.

11. Podľa § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore *„rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné správnym súdom“*.

12. Podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore *„správny orgán na základe podnetu podľa odseku 3 alebo odseku 4 rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej v žiadosti o vrátenie podľa odseku 1 alebo odseku 4, najviac však do výšky 100% poskytnutého príspevku alebo jeho časti vzťahujúcich sa na predmet zákazky“*.

13. V snahe posúdiť nastolenú právnú otázku komplexne, kasačný súd poukazuje na to, že v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol už osobitný priestor venovaný práve otázke súdneho prieskumu správy o zistenej nezrovnalosti (§ 26 ods. 3 zákona o pomoci a podpore) a žiadosti o vrátenie poskytnutých príspevkov, resp. ich časti (§ 27a ods. 1 zákona o pomoci a podpore), ktoré predchádzajú vydaniu rozhodnutí podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore.

14. V súvislosti s otázkou prípustnosti, resp. povinnosti zohľadnenia konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri svojom rozhodovaní kasačný súd zdôrazňuje, že ustálenú prax judikovanú Najvyšším súdom Slovenskej republiky možno na účely zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti a zabezpečenia právnej istoty považovať aj za rozhodovaciu činnosť kasačného súdu. (...)

15. (...) dôvodom neprípustnosti súdneho prieskumu správy o zistenej nezrovnalosti a žiadosti o vrátenie poskytnutých prostriedkov nie je primárne znenie § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, ale ich samotná povaha. Ide totiž v súlade s § 7 písm. e) SSP o individuálne správne akty s charakterom predbežnej povahy, pri ktorých nedochádza k uplatneniu vrchnostenských právomocí riadiaceho orgánu a k autoritatívnemu zásahu do právnej sféry fyzických a právnických osôb uložením vykonateľnej právnej povinnosti, preto nemôžu spôsobiť ujmu na právach dotknutých osôb (uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžfk 34/2017 zo dňa 23. augusta 2017, sp. zn. 2 Sžfk 62/2018 zo dňa 12. augusta 2020, sp. zn. 1 Sžf 87/2015 zo dňa 14. februára 2017, publikované ako R 57/2018 a iné). Najvyšší súd Slovenskej republiky navyše súčasne komunikoval potenciálnu prípustnosť súdneho prieskumu rozhodnutí, ktorými sa v ďalšej fáze postupu podľa zákona o pomoci a podpore uloží dotknutým subjektom povinnosť vrátenia finančných prostriedkov podľa § 27a zákona o pomoci a podpore (uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžfk 56/2019 zo dňa 5. decembra 2019, sp. zn. 3 Sžfk 21/2019 zo dňa 15. októbra 2020, sp. zn. 4 Sžfk 14/2021 zo dňa 6. júla 2021 a iné).

16. Vyššie uvedené právne závery sa stali ustálenou rozhodovacou činnosťou, podľa ktorej *„až v prípade, ak správny orgán zvolí na základe zistení z kontroly zákonom predpísaný postup (podľa §*

27a zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov) a vyvodí z kontrolných zistení pre žalobcu sankčný postup, bude rozhodnutie o uložení pokuty ako aj postup správneho orgánu tomuto rozhodnutiu predchádzajúci, preskúmateľný súdom, pretože až týmto rozhodnutím dôjde k zásahu do práv a povinností žalobcu“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6 Sžfk 15/2018 zo dňa 25. apríla 2018, publikované ako R 53/2018). Tohto náhľadu sa dovoľáva aj sťažovateľka odkazom na ňou označené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Kasačný súd sa s týmito závermi o samostatnej nespreskúmateľnosti správy o zistenej nezrovnalosti a žiadosti o vrátenie poskytnutých prostriedkov v plnom rozsahu stotožňuje.

17. Na rozdiel od označených prípadov, v preskúmvanej veci kasačný súd musí posúdiť prípustnosť súdneho prieskumu už samotných rozhodnutí o uložení povinnosti vrátiť poskytnuté finančné prostriedky podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore.

18. Kasačný súd po preskúmaní napadnutého uznesenia sčasti uznáva argumentáciu správneho súdu v tom, že z čisto gramatického (jazykového) výkladu ustanovenia § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, by bolo možné vyvodiť vylúčenie súdneho prieskumu rozhodnutí vydaných v konaní podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore. Kasačný súd si je vedomý toho, že pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvorotne z ich doslovného znenia, ale na druhej strane však nemožno opomínať, že viazanosť všeobecných súdov doslovným znením zákonného ustanovenia nie je absolútna (*mutatis mutandis* nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 72/2010 zo dňa 4. mája 2010). Podľa ústavného súdu sa „*môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy).* Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad *e ratione legis* pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (III. ÚS 341/07 I. ÚS 331/2019).

19. Ústavný súd SR tiež stabilne uvádza, že „*Zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických osôb alebo právnických osôb. Všetky orgány verejnej moci sú preto povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd...*“ (napr. II. ÚS 148/06, III. ÚS 348/06, IV. ÚS 209/07, podobne aj I. ÚS 252/07).

20. Uvedenú požiadavku ústavne súladného výkladu a výkladu v súlade s účelom zákona umocňuje skutočnosť, že v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky z právomoci súdu nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

21. V zmysle vyššie uvedeného je preto kasačný súd presvedčený, že bolo povinnosťou správneho súdu skúmať, či napádanými rozhodnutiami nedochádza k zásahu do práv sťažovateľky, a či práve z dôvodu tohto zásahu nie je nevyhnutné sa odchýliť od doslovného znenia zákona využívajúc inú metódu interpretácie práva.

22. Kasačný súd preto skúmal, či sa napádané rozhodnutia týkajú základných práv a slobôd a či dochádza do ich zásahu v prípade žalobkyne. Kasačný súd v tejto otázke zaujíma jednoznačný názor, že sťažovateľkou (žalobkyňou) napádané rozhodnutia správnych orgánov sú spôsobilé zasiahnuť do jej základných práv a slobôd. Na rozdiel od situácie, keď sa rozhoduje o schválení/neschválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok (§ 14 ods. 4 zákona o pomoci a podpore), na ktorý nie je právny nárok, v prípade rozhodovania o jeho (hoci len čiastočnom) vrátení sa už rozhoduje o finančných prostriedkoch, ktoré sa dostali do plnej dispozičnej sféry dotknutého subjektu a stali sa jeho majetkom. Takto získaný majetok nepochybne spadá do obsahu a rozsahu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a požíva ochranu pred neodôvodnenými zásahmi verejnej moci (podobne HUSSEINI, F.; BARTOŇ, M.; KOKEŠ, M.; KOPA, M. a kol.: *Listina základných práv a slobôd. Komentár. 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2021, str. 369, 374 -375). Autoritatívne, mocenské odnímanie finančných prostriedkov, nadobudnutých na základe zákona o pomoci a podpore, prostredníctvom rozhodnutí orgánov verejnej moci, ktorými nepochybne dochádza k zásahu do vlastníckeho práva prijímateľov finančných prostriedkov, nesmie byť v súlade s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vylúčené zo súdneho prieskumu.

23. Vyššie uvedené princípy rámcujú aj požiadavky na ústavne súladný výklad § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore spôsobom, podľa ktorého nemožno vylúčiť rozhodnutia vydané podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore zo súdneho prieskumu. Kasačný súd konštatuje, že takýto výklad je nevyhnutný, preferujúc argumenty teleologického a systematického charakteru pred doslovným znením zákona, keďže čisto jazykovým výkladom a aplikáciou podľa tohto výkladu dochádza k zásahu do práv sťažovateľky.

24. Ako podporný argument pre vyššie uvedené právne posúdenie kasačného súdu možno uviesť, že z dôvodovej správy k § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore jasne vyplýva, že účelom predmetného ustanovenia bolo vylúčiť súdny prieskum len rozhodnutí o schválení/neschválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok (teda najmä konania a rozhodnutia podľa § 14 ods. 4 zákona o pomoci a podpore). Malo to byť z dôvodu špecifik financovania pomoci prostredníctvom prostriedkov Európskej únie, ako aj s ohľadom na garantovanú možnosť prieskumu podľa § 14 ods. 6 a 8 zákona o pomoci a podpore a skutočnosť, že na poskytnutie finančného príspevku nie je právny nárok. Zároveň treba uviesť, že pri použití teleologického výkladu uvedeného zákonného ustanovenia nemožno zo znenia zákona o pomoci a podpore (ani po zohľadnení obsahu dôvodovej správy) vyvodiť všeobecný úmysel zákonodarcu vylúčiť súdny prieskum vo všetkých konaniach a rozhodnutiach podľa druhej časti zákona o pomoci a podpore. S takýmto záverom korešponduje aj skutočnosť, že len ustanovenie § 14 zákona o pomoci a podpore je uvedené pod názvom „*konanie o žiadosti*“. Na základe už uvedeného je potrebné slovné spojenie „*podľa tejto časti zákona*“ v § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore vykladať odlišne od ustáleného významu slova „*časť*“ v kontexte formálneho členenia právnych predpisov a vnímať ho v súlade s jeho všeobecným, bežným významom ako pomenovanie určitého „*úseku*“ zákona, resp. „*časti z celku*“ (KAČALA, J.; PISÁRČIKOVÁ, M.; POVAŽAJ, M. a kol.: *Krátky slovník slovenského jazyka*. 4. doplnené a upravené vydanie. Veda, 2003, 985 s). V tomto kontexte preto pojem „*časť*“ treba vykladať tak, že vylúčenie možnosti súdneho prieskumu sa vzťahuje len na konania o žiadostiach, resp. rozhodnutiach o ich schválení resp. neschválení podľa § 14 zákona o pomoci a podpore, teda nie

paušálne všetkých konaní podľa druhej časti zákona a z toho logicky vyplýva, že ani rozhodnutí podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore.

25. Kasačný súd tiež zo systematického hľadiska považuje za dôležité doplniť, že v § 27a ods. 7 zákona o pomoci a podpore zákonodarcu výslovne uvádza, že na konanie podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore sa vzťahuje Správny poriadok (na rozdiel od konania podľa § 14). Prípadné vylúčenie prieskumu rozhodnutí vydaných v zmysle § 27a ods. 5 v konaní riadenom úpravou Správneho poriadku by podľa kasačného súdu muselo byť výslovne a jasne stanovené osobitným zákonom.

26. Na záver preto kasačný súd konštatuje, že tak z ústavne súladného výkladu § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, ako aj z jeho účelu, úmyslu zákonodarcu a systematického zaradenia vyplýva, že neprípustnosť súdneho prieskumu sa vzťahuje len na konanie o žiadosti o nenávratný finančný príspevok podľa § 14 (prípadne nadväzujúce prieskumné konanie podľa § 14 ods. 6 až 10 zákona o pomoci a podpore). Nevzťahuje sa teda na všetky konania obsiahnuté v druhej časti zákona o pomoci a podpore a ani na konanie podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore. Pokiaľ preto správny súd odmietol správnu žalobu sťažovateľky (žalobkyne) v predmetnej veci len s odkazom na § 7 písm. g) SSP v spojení s § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na záveroch kasačného súdu v zásade nič nemení ani nesprávne a účelové poučenie žalovaného obsiahnuté v jeho druhostupňovom rozhodnutí, ktorým však správny a ani kasačný súd nie sú viazané.

27. K takejto interpretácii ustanovenia § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore smerovala aj prejudikatúra vo veciach preskúmania správy o nezrovnalosti predvídajúca možnosť následného súdneho prieskumu rozhodnutí o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky (bod 13 a 14) a k obdobným záverom dospel v podobnej veci aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Sžfk 43/2019 zo dňa 20. mája 2020.

28. Len pre úplnosť kasačný súd uvádza, že k otázke prípustnosti súdneho prieskumu rozhodnutí v zmysle § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore sa s rovnakým záverom vyjadril správny súd (iný senát) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 82/2017 vo veci správnej žaloby sťažovateľky (žalobkyne) smerujúcej proti Správe o zistenej nezrovnalosti č. N21500965/O04 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230532/Z04, obe zo dňa 14. februára 2017. V tomto konaní boli preskúmané podkladové akty k sťažovateľkou (žalobkyňou) napádaným rozhodnutiam v prejednávanej veci. Uznesením č. k. 1 S 82/2017-264 zo dňa 1. februára 2018 správny súd správnu žalobu sťažovateľky (žalobkyne) odmietol aj s odôvodnením (bod 34 uznesenia správneho súdu): „*Až vydaním rozhodnutia podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z., dôjde k autoritatívnemu zásahu do právnej sféry žalobcu, t.j. k uloženiu povinnosti, ktorú žalobca doposiaľ nemá. Proti rozhodnutiu o povinnosti vrátiť príspevok môže žalobca podať opravný prostriedok a podrobiť súdnemu preskúmaniu správnym súdom na základe správnej žaloby. Až potom bude v kompetencii správneho súdu (v medziach žaloby) posúdiť, či žalobca porušil povinnosti vyplývajúce zo zákona o verejnom obstarávaní, či mohlo mať takéto porušenie vplyv na výsledok verejného obstarávania, či uloženiu povinnosti vrátiť 1,5 násobok sumy uvedenej vo výzve na dobrovoľné plnenie nebráni iná skutočnosť...*“

29. Kasačný súd nepovažuje za súladné s požiadavkami vyplývajúcimi z princípu právnej istoty a materiálneho právneho štátu, pokiaľ správny súd pri preskúmaní aktu predbežnej povahy deklaruje prípustnosť súdneho prieskumu vecne nasledujúceho rozhodnutia, a napriek tomu v osobitnom konaní o prieskume následne vydaného rozhodnutia (bez existencie zmeny právneho stavu, ustálenej rozhodovacej činnosti či odôvodnenia odklonu) toto odmieta preskúmať. Bez ohľadu na to, že

odôvodnenie predchádzajúceho rozhodnutia, naviac v časti nevzťahujúcej sa priamo k predmetu konania sp. zn. 1S 82/2017, nie je pre súd rozhodujúci vo veci sp. zn. 5S/146/2018 záväzné, správny súd je povinný poznať vlastnú rozhodovaciu činnosť (teda aj rozhodovaciu činnosť iných senátov) a túto vo svojej ďalšej činnosti zohľadňovať (*mutatis mutandis* nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 289/2017 zo dňa 21. novembra 2017, publikovaný v ZNaUÚS pod č. 43/2017).

30. Po skonštatovaní dôvodnosti kasačnej sťažnosti kasačný súd napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie [§ 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. g) SSP]. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu v medziach uplatnených žalobných bodov preskúmať žalobou napádané rozhodnutia žalovaného. Následne rozhodne správny súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).